

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
רבן שמעון בן גמליאל אהעמיד קאי, דנחית לדרי.	אמר לך רב הונא:										!	◇
המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים, הן ולדותיהן - פטורין	תא שמע:										♣	◇
וולדי ולדות - לא											♣	◇
תיובתא דרב יהודה											♣	◇
אימא הן וולדותיהן.	אמר לך רב יהודה:										!	◇
הן וולדותיהן פטורין	איכא דאמרי:										♣	◇
תיובתא דרב הונא											♣	◇
אימא, הן וולדות - פטור, וולדי ולדות - חייב.	אמר לך רב הונא:										!	◇
רחל שילדה מין עז כו'.												■
רחל בת עז, ועז בת רחל, ר' מאיר מחייב	אתא רב אושעיא מנהרדעא ואייתי מתניתא בדיה: [רבי מאיר]										♣	◇
פטורין.	חכמים:										♣	◇
כי עיילת לקמיה דרב הונא, בעי מיניה: ר' מאיר מיחייב למאי?	רב הושעיא לרבה:										^	◇
אילמא לבכורה											!	
ולית ליה לרבי מאיר (במדבר י"ח) אך בכור שור. עד שיהא הוא שור ובכורו שור?											♣	◇
אלא לראשית הגז											!	
ולית ליה הא דתנא דבי רבי ישמעאל: כבשים שצמרן קשה - פטורין מראשית הגז, שנאמר (איוב ל"א) ומגז כבשי יתחמם?	[דתנא דבי רבי ישמעאל]										♣	◇
ניחזי אנו, הכא במאי עסקינן - ברחל שילדה מין עז ואביו תייש, ובחוששין לזרע האב לענין אותו ואת בנו קמפלגי	אמר ליה: [רבה]										!	◇
חוששין לזרע האב	דר' מאיר סבר:										♣	!
אין חוששין לזרע האב:	ורבנן סברי:										♣	!
אי הכי, ליפלגו בחוששין לזרע האב בעלמא בפלוגתא דחנניה ורבנן											♣	◇
אלא לעולם לבכורה, והכא במאי עסקינן - ברחל בת עז											!	◇
זיל בתר אימיה, והאי לאו נדמה הוא	מר סבר: [ר"מ]										♣	!
זיל בתר אימיה דאימיה, והאי נדמה הוא.	ומר סבר: [רב]										♣	!
ואיבעית אימא: ברחל בת עז בת רחל											!	◇
חזרה שייות למקומן	מר סבר: [ר"מ]										♣	!
לא חזרה שייות למקומן.	ומר סבר: [רב]										♣	!
כגון שיש בו מקצת סימנין, ומאן חכמים - ר"ש	רב אשי:										!	◇
דאמר עד שיהא ראשו ורובו דומה לאמו:	[ר"ש]										!	■
מודה ר"מ בשעיר של ראש חדש דבעינן בן שעירה	רבי יוחנן:											■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא?												^	זי
אמר קרא: (במדבר כ"ח) אחד - המיוחד ובא מששת ימי בראשית.												!	זי
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: (ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה												ז	זי
צריכא, דאי מהתם הוה אמינא ה"מ - היכא דלא נחת לדרי, אבל היכא דנחת - אימא לא, ואי מהכא הוה אמינא ה"מ - לגבי קרבן חובה, אבל נדבה לא, צריכא.												!	זי
הכל מודים דאין לוקין על צמרו משום כלאים, שנאמר: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנו, מה פשתן - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה.	רבי אהא בר יעקב:											■	זי
הכל מודים שצמרו פסול לתכלת, שנאמר לא תלבש שעטנו גדילים תעשה לך מה פשתן - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה.	רב פפא:											■	זי
הכל מודים שאין צמרו מטמא בנגעים, שנאמר (ויקרא י"ג) בבגד צמר או בבגד פשתים, מה פשתים - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה.	רב נחמן בר יצחק:											■	זי
אף אנו נאמר: הדלה הגפן על גבי תאינה - יינו פסול לנסכים, מ"ט - (ויקרא כ"ג) זבח ונסכים, מה זבח - שלא נשתנה, אף נסכים - שלא נשתנו.	רב אשי:											■	זי
הדלה פשתן על גבי היגא ה"נ דלישתני? א"כ לא מצית אמרת מה פשתן שלא נשתנה, דהא פשתן נמי משתני.	מתקיף לה רבינא:											ז	זי
זה - נשתנה ריחו, וזה - לא נשתנה ריחו.	א"ל: [רב אשי]											!	זי
רחל שלא ביכרה, וילדה שני זכרים, ויצאו שני ראשיהן כאחת, רבי יוסי הגלילי אומר: שניהן לכהן, שנאמר (שמות י"ג) הזכרים לה.	[ריה"ג]											◆	מ
אי אפשר לצמצם, אלא אחד לו ואחד לכהן.	חכמים:											◆	זי
הכהן בורר לו את היפה.	רבי טרפון:											◆	זי
משמנין ביניהן.	רבי עקיבא:											◆	זי
והשני ירעה עד שיסתאב, וחייב במתנות פוטר.	[ת"ק]											◆	זי
מת אחד מהן, ר"ט אומר: יחלוקו.	רבי יוסי:											◆	זי
המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבי טרפון:											◆	זי
זכר ונקבה, אין כאן לכהן כלום.	רבי עקיבא:											◆	זי
לרבי יוסי הגלילי שמענין ליה דאמר אפשר לצמצם בידי שמים - וכ"ש בידי אדם, ורבנן בידי שמים אי אפשר לצמצם, בידי אדם מאי?	אמרי דבי רבי ינאי:											^	ג
חוט של סיקרא חוגרו באמצע להבדיל בין דמים העליונים ובין דמים התחתונים.	ת"ש:											■	זי
ואי אמרת אי אפשר לצמצם בידי אדם, זימנין דקא יהיב עליונים למטה ותחתונים למעלה.												ז	זי
דמרווה בה פורתא.												!	זי
תא שמע ממדת כלים, ממדת מזבח.												ז	זי
שאני התם דרחמנא אמר עביד ובכל היכי דמצית למיעבד ניחא ליה (דברי הימים א' כ"ח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל.												!	זי
חלקו לשנים והן שוין - שניהן טמאים, לפי שאי אפשר לצמצם.	רב קטינא, ת"ש:											ז	זי
שאני כלי חרס - הואיל ויש בו גומות.	רב כהנא:											!	זי
נמצא מכוון בין שתי עיירות - שתיהן מביאות שתי עגלות, דברי ר"א.	ת"ש: [ר"א]											■	זי
מ"ט? לאו משום דקסבר בידי אדם אפשר לצמצם, וקרובה ואפילו קרובות?												ז	זי
לא, ר' אליעזר סבר לה כרבי יוסי הגלילי דאמר אפשר לצמצם בידי שמים וכל שכן בידי אדם.												!	זי